

Propostes dels metges sobre docència i formació

ANTÒNIA SANS,

coordinadora de l'àmbit de Docència i Formació del Fòrum de la Profesió Mèdica

ROSER GARCIA GUASCH,

vocal de la Junta de Govern

En el context de preocupació per la situació econòmica i financera provocada per la crisi, la Junta de Govern del Col·legi de Metges de Barcelona es va posar el repte d'aconseguir que fossin els mateixos col·legiats els qui proposessin accions per a la millora de l'eficiència, el manteniment de la qualitat i, al mateix temps, la sostenibilitat del sistema. Amb aquesta idea, va posar en marxa el Fòrum de la Profesió Mèdica, que ha estat un espai obert en el qual s'han convocat professionals de diferents perfils i àmbits.

Un dels aspectes afectats per la crisi és la formació dels futurs especialistes i, per això, la Junta de Govern del Col·legi, a través de l'Institut d'Estudis de la Salut, va convidar la Xarxa de Comissions de Docència de Catalunya a participar en el Fòrum de la Profesió Mèdica.

Les conclusions del treball presentades al COMB van ser que la qualitat de la docència i de la formació són condicions impres-

Els canvis polítics proposats han estat dirigits principalment a definir un model d'assistència sanitària, tenint en compte els àmbits d'actuació de les diferents professions i especialitats, i a aprovar i desenvolupar el decret català de formació sanitària especialitzada

Antònia Sans, a l'acte de presentació de les conclusions de l'àmbit de Docència i Formació del Fòrum de la Profesió Mèdica.

cindibles per al manteniment de les competències dels actuals professionals i una inversió per garantir el recanvi dels futurs especialistes.

Les propostes que afecten els mateixos professionals van ser: 1) Garantir el compliment dels programes formatius de totes les especialitats i que incloguin les competències específiques, les transversals i comunes, les pròpies de l'atenció continuada, i les de recerca i docència. 2) Garantir la supervisió necessària perquè el futur especialista assoleixi una responsabilitat clínica progressiva. 3) Potenciar i innovar en metodologies docents. 4) Tenir sistemàticament com a objectiu estratègic la formació en gestió clínica i la utilització eficient dels recursos, tant per als actuals professionals com per als residents.

Les accions proposades per al sistema sanitari van ser: 1) Planificar les necessitats d'especialistes a mitjà i llarg termini tenint en compte les diverses variables implicades i convocar les places segons les necessitats detectades. 2) Atendre els canvis estructurals de les institucions reordenant el mapa de les unitats docents.

Les accions que haurien de desenvolupar les organitzacions estan dirigides sobretot a gestionar la docència amb criteris estratègics: 1) Assegurant que les unitats docents tenen tots els recursos per formar especialistes, fent acords de col·laboració, buscant sinergies, etc. 2) Elaborant plans de formació continuada i fent que estructuralment sigui possible rebre i exercir la docència.

Els canvis polítics proposats han estat dirigits principalment a definir un model d'assistència sanitària, tenint en compte els àmbits d'actuació de les diferents professions i especialitats, i a aprovar i desenvolupar el decret català de formació sanitària especialitzada. ■

Propostes dels metges sobre recerca i innovació

XAVIER BONFILL,

coordinador de l'àmbit de Recerca i Innovació del Fòrum de la Profesió Mèdica

En èpoques de crisi cal fer més recerca i innovació que mai, però no ens podem permetre malmetre els recursos i les oportunitats existents. Segons es posa de manifest a les conclusions sobre Recerca i Innovació del Fòrum de la Profesió Mèdica, caldria disposar d'un Pla Estratègic de Recerca i Innovació en Salut per a Catalunya i, així mateix, cada centre hauria de perfilar una política pròpia de recerca i innovació per impulsar els projectes més prometedors i evitar activitats perniciosos o improductives. Abans d'introduir una innovació en un centre determinat cal haver-ne analitzat bé la necessitat, l'eficàcia, l'efectivitat, la seguretat, els costos, etc., i tenir la seguretat que garanteix més efectivitat o eficiència en l'atenció clínica. S'ha d'avaluar l'activitat dels professionals dedicats a la innovació i a la recerca sobre la base d'objectius específics, i que aquesta activitat es tradueixi en el salari o en les condicions laborals.

Pel que fa als professionals, hem de respectar i fer respectar, en primer lloc, els compromisos ètics de la recerca científica, independentment de quina sigui la font de finançament. Cal impulsar la creació i el foment de xarxes temàtiques de recerca biomèdica o plataformes de suport a la recerca cooperativa amb capacitat per realitzar grans projectes. Cal estimular la recerca sobre l'eficàcia, efectivitat i cost-efectivitat dels fàrmacs i d'altres procediments terapèutics postcomercialització, considerar la innovació clínica com una activitat inherent a la pràctica clínica de tots els professionals de la salut i millorar la difusió dels avenços derivats de la recerca i la innovació.

El finançament públic hauria de compensar els desequilibris existents entre la recerca en medicaments i la no-farmacològica. La prioritització ha de tenir en compte l'impacte social de les diferents malalties i els interessos directament expressats pels pacients afectats. La inversió pública ha d'abastar també la promoció del teixit productiu públic-privat mitjançant mesures d'estímul fiscal i financer. Atesa la proliferació de centres de recerca biomèdica a Catalunya, seria recomanable la seva concentració, integració o, si més no, coordinació entre ells.

Cal aprofitar els possibles beneficis de la recerca finançada per la indústria privada. Les relacions d'aquesta amb els professionals de la salut s'han d'establir en un marc institucional, on quedin perfectament regulades i així no es malmetin els objectius científics i s'evitin els conflictes d'interès. La participació d'un finançador amb ànim de lucre no hauria de suposar cap diferència en relació amb els aspectes tècnics o ètics ni hauria d'influir en la política assistencial del centre en qüestió. Caldria crear les condicions i els mecanismes per afavorir més presència del patronatge privat per finançar la recerca i la innovació. ■

Cal aprofitar els possibles beneficis de la recerca finançada per la indústria privada. Les relacions d'aquesta amb els professionals de la salut s'han d'establir en un marc institucional, on quedin perfectament regulades i així no es malmetin els objectius científics i s'evitin els conflictes d'interès

Xavier Bonfill, a l'acte de presentació de les conclusions de l'àmbit de Recerca i Innovació del Fòrum de la Profesió Mèdica.